

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 481/2022
11.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Милене Рашић, Драгана Аћимовића, Радмиле Драгичевић-Дичић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Манасијевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К.бр.10/20 од 06.07.2021. године и Вишег суда у Врању 1Кж1.бр.225/21 од 01.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 11.05.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Манасијевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врању К.бр.10/20 од 06.07.2021. године и Вишег суда у Врању 1Кж1.бр.225/21 од 01.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К.бр.10/20 од 06.07.2021. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и одређено је да се иста неће извршити ако окривљени за време проверавања од 1 (једне) године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, те је истовремено окривљени осуђен на новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 (педесетхиљада) динара коју је дужан да плати у року од 30 дана по правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то 4 метка калибра 9 мм Лугер ППУ, 1 метак калибра 7,62 мм ППУ 1993 и 2 метка калибра 7,65 мм ППУ, те је одређено да ће исти по правноснажности пресуде бити предати МУП-у РС, Полицијској управи у Врању. Окривљени је обавезан да

плати суду на име трошкова кривичног поступка – вештачења износ од 2.858,52 динара и на име паушала износ од 7.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Врању 1Кж1.бр.225/21 од 01.02.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Манасијевића и потврђена је пресуда Основног суда у Врању К.бр.10/20 од 06.07.2021. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Мирослав Манасијевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези чланова 16. став 1, 84. и 156. став 7. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине пресуде Основног суда у Врању К.бр.10/20 од 06.07.2021. године и Вишег суда у Врању 1Кж1.бр.225/21 од 01.02.2022. године и предмет врати суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да се правноснажна осуђујућа пресуда заснива на доказу на којем се по одредбама ЗКП не може заснивати и то на записнику о претресању стана и других просторија ПУ у Врању ПС Бујановац, а који је суд као незаконито прибављен доказ сходно члановима 16. став 1. и 84. ЗКП морао издвојити из списка предмета. Као разлог незаконитости наведеног записника, бранилац истиче да наредба о претресању стана и других просторија није сачињена у складу са одредбом члана 155. ЗКП, те да наведена наредба није пре отпочињања претреса предата власнику стана и то ван стана у складу са одредбом члана 156. ЗКП, него су полицијски службеници пре предаје и потписивања наредбе за претрес неовлашћено ушли у просторије куће и окривљеном уручили наведену наредбу, као и да је претресање стана и других просторија од стране полицијских службеника ПУ у Врању ПС Бујановац вршено супротно одредби члана 156. став 7. ЗКП, јер у сваком тренутку претресање није вршено у присуству два сведока у кући и ван куће, већ су сведоци раздвојени, пошто је током претреса искључиво сведок ББ присуствовао претресању куће у којој су пронађени спорни меци, док је у исто време други сведок ВВ био на другом месту и присуствовао је претресању помоћних објеката, а ком сведоку претреса су полицијски службеници накнадно показали најпре одвојено спорне метке, а потом и фиоку у којој су исти пронађени.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, истоветни наводи, везано за битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, били су истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Манасијевића и били су предмет разматрања Вишег суда у Врању који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по изјављеној жалби против првостепене пресуде Основног суда у Врању К.бр.10/20 од 06.07.2021. године. Виши суд у Врању као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 3 ставови четврти и пети, страни 4 и страни 5 ставови први и други другостепене пресуде 1Кж1.бр.225/21 од 01.02.2022. године изнео аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

И по налажењу Врховног касационог суда записник о претресању стана и других просторија МУП-а РС ДП ПУ Врање ПС Бујановац ЕДД:694833/18 од 20.12.2018. године и по својој садржини и по начину прибављања представља законити доказ на којем је суд могао засновати побијану правноснажну пресуду. Наиме, наведени записник је резултат законито спроведене доказне радње претресања стана и других просторија, која је предузета од стране овлашћених службених лица ПС Бујановац, у присуству два пунолетна грађанина као сведока, по наредби за претресање судије за претходни поступак Основног суда у Врању Кппр.бр.449/18 од 19.12.2018. године, која је донета на образложени захтев Основног јавног тужиоца у Врању Стр.пов.бр.261/18 од 19.12.2018. године и садржи све елементе прописане одредбом члана 155. ЗКП, а наведени записник је окривљени као држалац стана потписао, као и присутни сведоци претреса и то без икаквих примедби на сам ток вршења претреса, те овлашћено службено лице и записничар. Имајући у виду да се ради о јединственој доказној радњи и да и претрес стана - куће и претрес других просторија - помоћних просторија у дворишту ван куће представљају саставни део јединственог претреса по наведеној наредби Основног суда у Врању којом је наређено претресање стана и других просторија у селу ..., општина Врање чији је држалац и корисник АА, односно да претрес истих не представља одвојене и засебне доказне радње како то тумачи бранилац окривљеног, то су стога неосновани наводи браниоца којима се указује да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, указујући да су изрека пресуде и дати разлози у образложењу пресуде контрадикторни и нејасни, бранилац окривљеног, по налажењу овога суда, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА -

адвоката Мирослава Манасијевића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић